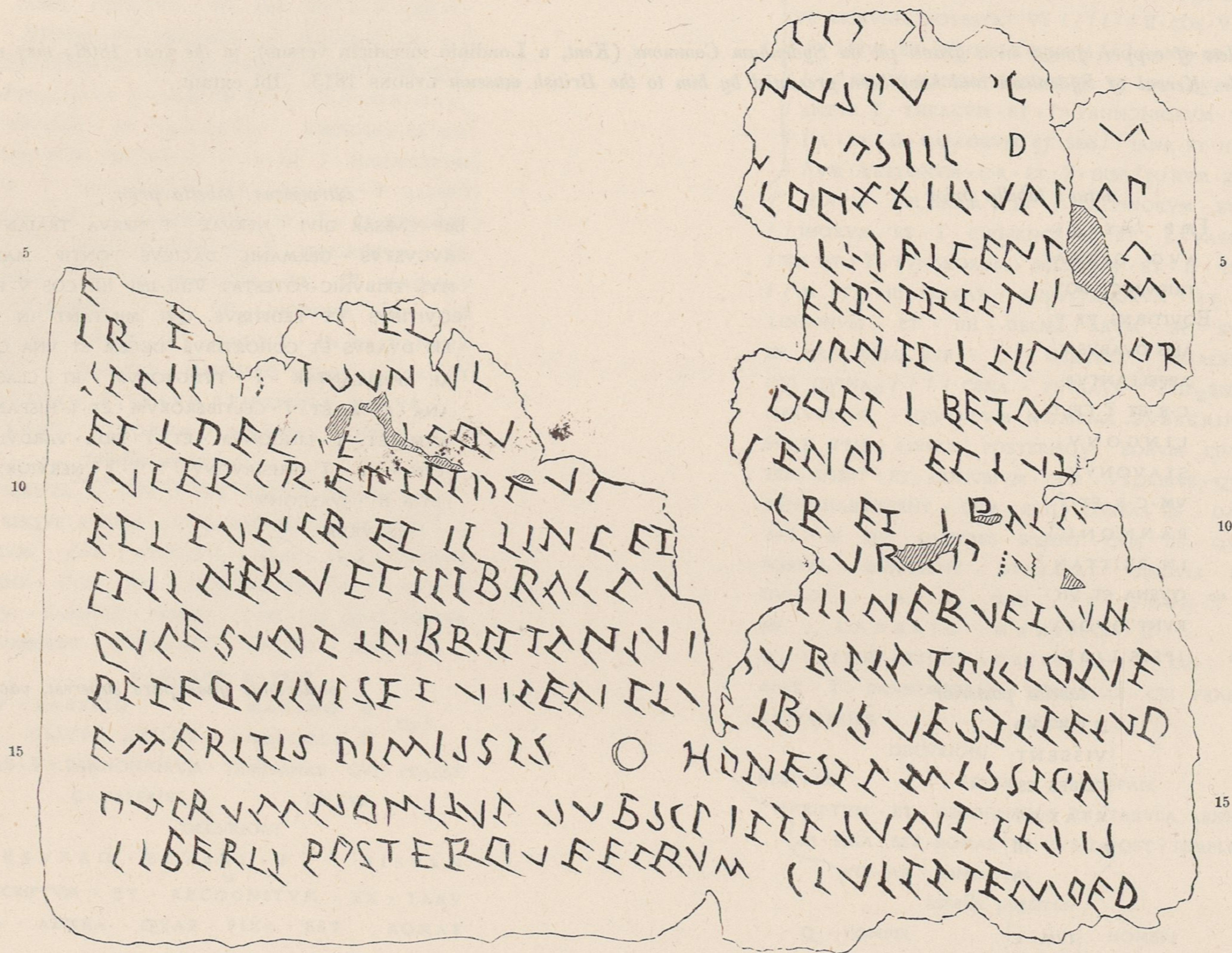

HADRIANVS

a. 124 d. Sept.? 15.

1195 Found the preceding spring [id est a. 1760] by a countryman, one Edward Nichols; ploughing a piece of uncultivated land called the lawns in Riveling near Stannington [prope Sheffield in regione praeterea vestigiis Romanae aetatis fere destituta], in the parochial chapelry of Bradfield and parish of Ecclesfield in Hallamshire, York WATSON (1761). Habuit primum Broomhead Stanningtoniensis; deinde altera tabula fuit apud

Watson rogatu Wilsoni ad societatem antiquariorum Londiniensium saepius rettulit de tabulis his; quibus ex litteris cum ea sumpta sunt, quae sub Watsonis nomine afferuntur in *Archaeologiae* vol. 5 (1779) p. 94, tum, ni fallor, pleraque quae leguntur de ea re apud Goughium (in additamentis ad *Camdeni Britanniam* vol. 3 a. 1806 p. 263) et Hunterum (*history of Sheffield* p. 18). Colligitur inde interveniente duce Norfolkensi societatem obtinuisse, ut a. 1761 tabulae vel certe altera earum Londinium transmitteretur ad praesidem eius Willoughby; societatis iussu editionem parasse Taylorium, qui earum meminit *philosophical transactions* 1763 p. 139, sed eum rem traxisse per multos annos neque promissioni stesisse. Ita primus exemplum exterius aere expressum protulit Goughius a. demum 1806 (l. c.), a quo pendet Hunter l. c. Id exemplum, quod a Newtono in schedis societatis antiquariorum repertum esse Henzenus ait (in comm. mox citando p. 63), prae Goughiano parum profuisse comparatio declarat; Lysons quoque (reliq. *Rom. Brit.* in adn. ad vol. 1 part. 4 tab. 2) sic ait: *a copy of this inscription (evidently very inaccurate) was soon afterwards communicated to the Society of Antiquaries. Intus scriptum exemplum hi omnes parum attenderunt utpote barbaramente exaratum neque alia continens nisi quae in altero quoque legerentur. Videntur autem tabulam adhuc superstitem habuisse plenioram quam nunc est, nam sic de ea 'Goughius scribit: There was another plate found with this, but quite broken in pieces, containing the same inscription lengthways, in barbarous character, beginning with IMP · CAESAR, and ending with CIVITATEM DEDIT. On the back of the broken plate were*

about a dozen names [scilicet nominibus et cognominibus seorsum computatis], in two rows one under another, six in a row, but so defaced, that only three could be made out: VRBANI, SEVERI, PARATI. Haec tabula cum in museum Britannicum illata esset, Newtonus exemplum misit ad Henzenum sumptum quidem ex Goughio, sed ubi fieri potuit emendatum et suppletum ex parte archetypi superstite, ediditque id Henzenus *Bullettino dell' Inst.* 1848 p. 29 (cf. p. 17) et in *actorum soc. Rhenanae* vol. 13 (1848) p. 63—97 et in *sylloge* n. 5455.

Tabulae adhuc extantis duo exempla extant probe facta, alterum Newtonis, quod is mecum communicavit, alterum Brucii lapid. p. 6 in tabula chromolithographa. Inde restituit Mommsenus *C. I. L.* vol. 3 p. 872 n. XXX, quem omnino sequor.

Tabellae deperditae solum superest exemplum Goughianum; in qua quae cernuntur interstitia utrum relicta sint ad verba ex mente editoris separanda an ad declarandos hiatus saepe parum liquet. Certe prava interpretatio Goughii passim lectionem quoque affecit, ut 4, ubi legit *qui Tibe[r]o* [militaverunt in cohorte] *I Verinalis VI*, et v. 5, ubi legit *II Uretiquo*[ru[m]]. Pars interior eius tabulae non extat descripta, Goughius tantum: *upon the back of the plate, inquit, but lengthwise, was part of the same inscription, beginning at the words CVM VXORIBVS and ending at EX PEDITE — ALBANI, cut in a rude and barbarous character. Omnino lectio utriusque tabulae, tam deperditae (int. II, extr. I) quam superstitis (init. I, extr. II), multis locis incerta est et obscura.*